

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2233

Варна, 26.02.2025 г.

Административният съд - Варна - X състав, в закрито заседание в състав:

СЪДИЯ: МАРИЯНА ШИРВАНЯН

като разгледа докладваното от съдията Марияна Ширванян административно дело № 2236/2023 г. на Административен съд - Варна, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.267 ДФЕС.

Страни в производството пред Административен съд Варна са:

1.Институт по рибни ресурси Варна и

2.Ръководителя на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 20214-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“

За да постави преюдициалните въпроси към Съда на Европейския съюз (СЕС),

Съдът съобрази:

1.Правна уредба

1.1. Правото на Европейския съюз

Съображения 8 и 12 Член 2 „Определения“, б. „м“ и „о“; Член 26 „Функции на управляващия орган“, параграф 5, б. „а“; Член 30; Член 31, параграф 3; Член 48; Глава 4, Раздел 1 „Обществени поръчки“; Член 71, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски

инструмент за съседство; ОВ L 244, 19.8.2014, п. 12-54; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX:32014R0897>

Член 1, параграф 1 и параграф 2; Член 2; Член 4 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности / Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 /; ОВ L 312, 23.12.1995, п. 1-4; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=celex:31995R2988>

Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 / Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046/

ОВ L 193, 30.7.2018, п. 1-222; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=celex:32018R1046>

Член 8, параграф 4, т.ii и т.v от Регламент (ЕС) № 1299/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно специални разпоредби за подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие по цел „Европейско териториално сътрудничество“ / Регламент (ЕС) № 1299/2013 /

ОВ L 347, 20.12.2013, п. 259-280; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX:32013R1299>

Член 4, параграф 8, Член 7 и 8; чл.6; Член 143, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета / Регламент ЕС № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г./

ОВ L 347, 20/12/2013, п. 320-469; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/bg/TXT/?uri=celex%3A32013R1303>

Член 41 от ХАРТАТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ достъпен на 22.07.2024г. на електронен адрес: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT>

1.2.Национална уредба

1.2.1. Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (Загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) /ЗУСЕФСУ/

Чл. 73. (1) Финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта.

(2) Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства.

(3) Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения.

1.2.2. Закон за обществените поръчки

Чл. 121. (1) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.11.2019 г.) Възложителите поддържат досие за всяка обществена поръчка с цел осигуряване на документална проследимост (одитна пътека) по отношение на всички свои действия и решения, както и на действията на комисиите за възлагане на обществени поръчки, независимо дали поръчките се възлагат с електронни средства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) Досието съдържа всички решения, обявления, документацията и други допълнителни документи, разясненията, поканите, протоколите, окончателните доклади на комисията, офертите или заявленията за участие, доказателства за предприетите действия по [чл. 44, ал. 3 - 5](#), описание на причините, поради които се използват други средства за подаване на документи, различни от електронните при електронното подаване. При осъществен контрол от Агенцията по обществени поръчки се прилагат становището на агенцията и мотивите на възложителя за неприетите препоръки, а в случаите по [чл. 237а](#) и [чл.](#)

[2376](#) - докладите от работата на наблюдателите и от предварителния контрол за законосъобразност. Досието съдържа договора или рамковото споразумение, както и всички документи, свързани с тяхното изпълнение и отчитане.

(3) Възложителите съхраняват информацията, свързана с договори, когато прилагат изключенията от закона.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. С този закон се въвеждат изискванията на:

1. [Директива 2014/24/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на [Директива 2004/18/ЕО](#) (ОВ, L 94/65 от 28 март 2014 г.);
2. [Директива 2014/25/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на [Директива 2004/17/ЕО](#) (ОВ, L 94/375 от 28 март 2014 г.);
3. [Директива 2009/81/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на [директиви 2004/17/ЕО](#) и [2004/18/ЕО](#) (ОВ, L 216/76 от 20 август 2009 г.);
4. [Директива 2007/66/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на [директиви 89/665/ЕИО](#) и [92/13/ЕИО](#) на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ, L 335/31 от 20 декември 2007 г.);
5. [Директива 89/665/ЕИО](#) на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство;
6. [Директива 92/13/ЕИО](#) на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност

във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор;

7. (Нова - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) [Директива 2009/33/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ L 120/5 от 15 май 2009 г.);

8. (Нова - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) [Директива 2014/55/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133/1 от 6 май 2014 г.).

9. (Нова - ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.) [Директива \(ЕС\) 2019/1161](#) на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на [Директива 2009/33/ЕО](#) за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ, L 188/116 от 12 юли 2019 г.).

1.2.3. Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата)

§1, т.2 от Допълнителните разпоредби

§ 1. (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2020 г.) Наредбата се прилага и по отношение на:

2. програмите за европейско териториално сътрудничество, в които Република

България участва за периода 2014 - 2020 (Програма за трансгранично сътрудничество ИНТЕРРЕГ - ИПП България - Сърбия 2014 - 2020, Програма за трансгранично сътрудничество ИНТЕРРЕГ - ИПП България - Турция 2014 - 2020, Програма за трансгранично сътрудничество ИНТЕРРЕГ - ИПП България - бивша Югославска република Македония 2014 - 2020, Програма за сътрудничество ИНТЕРРЕГ V-A Румъния - България, Програма за сътрудничество ИНТЕРРЕГ V-A Гърция - България, Програма за трансгранично сътрудничество "Дунав" 2014 - 2020, Програма за трансгранично сътрудничество "Балкани - Средиземно море" 2014 - 2020, Програма за междурегионално сътрудничество ИНТЕРРЕГ ЕВРОПА 2014 -

2020, Програма за междурегионално сътрудничество УРБАКТ III, Съвместна

оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейски инструмент за съседство "Черноморски басейн 2014 - 2020");

Чл. 1. С наредбата се посочват:

1. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2019 г., в сила от 23.08.2019 г., бр. 59 от 2024 г.) случаите на нередности, съставляващи нарушения на правилата за определяне на изпълнител по [глава четвърта от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление](#) (ЗУСЕФСУ), извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските фондове при споделено управление (ЕФСУ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по [чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ](#);

2. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2019 г., в сила от 23.08.2019 г., бр. 59 от 2024 г.) минималните и максималните стойности на процентните показатели на финансовите корекции, определяни за нередности на основание [чл. 70, ал. 1, т. 1, 3 - 7 и 9 от ЗУСЕФСУ](#).

Чл. 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2024 г.) Нередностите по [чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ](#), както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в [приложение № 1](#).

(2) (Нова - ДВ, бр. 19 от 2020 г.) Нередностите, съставляващи нарушения при възлагането на обществени поръчки до влизането в сила на [Закона за обществените поръчки](#) (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г. и бр. 17 и 83 от 2019 г.) и съгласно [§ 18, 19 и 23](#) от неговите преходни и заключителни разпоредби, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тези нередности са посочени в [приложение № 1а](#).

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 19 от 2020 г., изм., бр. 59 от 2024 г.) Приложимите процентни показатели на финансови корекции за нередностите по [чл. 70, ал. 1, т. 1, 3 - 7 от ЗУСЕФСУ](#) са посочени в [приложение № 2](#).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 67 от 2019 г., в сила от 23.08.2019 г., предишна ал. 3, бр. 19 от 2020 г., изм., бр. 59 от 2024 г.) За определяне размера на

финансовите корекции за нередностите по [чл. 70, ал. 1, т. 2, 8 и 10 от ЗУСЕФСУ](#) се прилага диференциалният метод.

Чл. 8. (1) За констатирана нередност по [приложение № 2](#) се определя самостоятелна финансова корекция, като се прилага съответният процентен показател за всяка от тях.

Приложение № 2

2. Нарушаване на принципите по чл. 4, параграф 8, чл. 7 и 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013

100 на сто;

В съответствие с принципа на пропорционалност размерът на финансовата корекция може да бъде намален на 25, 10 или 5 на сто, когато естеството и тежестта на индивидуалното или системното нарушение не оправдава определяне на по-висок размер.

2. (Изм. - ДВ, бр. 67 от 2019 г., в сила от 23.08.2019 г., бр. 59 от 2024 г.) Нарушаване на принципите за добро финансово управление в съответствие с изискванията на [чл. 33](#), [чл. 36, параграф 1](#) и [чл. 61 от Регламент \(ЕС\) 2018/1046](#)

100 на сто;

В съответствие с принципа на пропорционалност размерът на финансовата корекция може да бъде намален на 25, 10, 5 или 2 на сто, когато естеството и тежестта на индивидуалното или системното нарушение не оправдава определяне на по-висок размер.

2. Съдебна практика на Съда на ЕС

Решаващият съдебен състав на Административен съд Варна не е констатирал от съдържащите се в сайта на СЕС решения, релевантна практика по идентични или сходни дела.

3. Фактите по спора:

Производството е по реда на чл.73, ал.1 и 4 от Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), вр. чл. 27, ал.2 и 3 и ал.5 и 6 от ЗУСЕФСУ, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по подадена жалба от Директора на Института по Рибни ресурси Варна срещу Решение №РД-02-14-956 от 05 септември 2023 година на директора и ръководител на националния орган на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“.

По-долу в запитването страните „Институт по рибни ресурси“ Варна и Ръководител на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 20214-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ ще бъдат посочвани съответно като жалбоподател/ бенефициер/ възложител на обществена поръчка и ответник/ национален орган/ административен орган.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, т.к. Националният орган не е изложил мотиви относно възраженията на жалбоподателя свързани с изключително ниската стойност на обществената поръчка, каквато е конкретната, и правото на възложителя да не прилага процедурите по ЗОП и правилата по глава двадесет и шеста, а директно да възлага същите на избран изпълнител, като в тази хипотеза ЗОП не поставял изискване за подписване на договор и дори допускал съответния разход да се докаже с първични документи. Сочи се, че в решението платежните документи свързани с обществената поръчка не са оспорени. Цитира разпоредбите на чл.20, ал.4 от ЗОП, чл.5 от ЗОП, §2, т.4 от ДР на ЗОП, тъй като при директното възлагане не бил налице договор, „сключен по реда на закона“. Намира, че след като сключения от него договор не попада в дефиницията на договор, „сключен по реда на закона“, то за него са неприложими правилата на ЗОП и на ЗУСЕФСУ. Сочи, че TIMMOD е изпълнен в рамките на Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“, финансирана по Европейски инструмент за съседство, която се изпълнява съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) №97/2014/18.08.2014 за определяне на специални разпоредби за изпълнение на програми за трансгранично сътрудничество. Съгласно посочения Регламент, след приключването на изпълнението на проекта е извършен одит от Управляващият орган на програмата Министерство на благоустройството и администрацията на Република Румъния и е прието, че при възлагане на услугата и подписване на договора не са констатирани нарушения, съответно информацията съдържаща се в

Списък на услугите, идентични или сходни с предмета на обществената поръчка, представен от „Сдружение АЧД“ Варна и Референция/Договор, представени при подписване на договора, са достатъчни и доказват изискването за опит/най-малко един изпълнен договор с предмет идентичен или сходен с този на обществената поръчка.

Ответната страна, директора и ръководител на националния орган на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ в писмено становище оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Във връзка с оспорването на жалбата излага съображения, които по съществува си са идентични с изложените в оспореното решение, поради което съдът не следва да ги преповтаря в цялост, доколкото представляват мотиви на оспореното решение и ще бъдат възпроизведени на съответното им място в съдебния акт.

Предмет на проверка в настоящото производство е Решение №РД-02-14-956 от 05 септември 2023 година на директора и ръководител на националния орган на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“.

„Институт по рибни ресурси“ Варна има сключен договор BSB1029 с Министерство на развитието, благоустройството и администрацията на Република Румъния по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“.

„Институт по рибни ресурси“ Варна е сключил договор за предоставяне на национално съфинансиране по програма „Черноморски басейн 2014 -2020“ с рег. № РД-02-29-24/26.01.2021г. с Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ - Национален орган по Съвместна оперативна програма „Черноморски басейн 2014-2020“, представляван от ръководителя на Националния орган и директор на Дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“.

В допълнителните разпоредби към договора в §1, т.2 е посочено, че „нередност“ е понятието съгласно Член 2 „Определения“, б. „м“ от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014

на Комисията от 18 август 2014 година, като същото е възпроизведено в цялост.

Решение №РД-02-14-956 от 05 септември 2023 година на директора и ръководител на националния орган на Националния орган по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество „Черноморски басейн 2014-2020“ и директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ е издадено по проект с рег.№ BSB 1029 „Насърчаване на технологичните иновации в мониторинга и моделирането на околната среда за оценка на рибни и нерибни ресурси“ с акроним TIMMOD, финансиран по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020, с партньор Институт по рибни ресурси - Варна.

С решението на основание чл.73, ал.1, чл.70, ал.1, т.3 и т.9 вр. с §5, т.4 от Допълнителните разпоредби на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕФСУ) и §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата) и т.6.4 от Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020, във вр. с Член 8, ал.4, т.ii и т.v от Регламент (ЕС)№ 1299/2013г. на Европейския парламент и на Съвета относно специални разпоредби за подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие по цел „Европейско териториално сътрудничество“, Член 31, параграф 1, б.а и ал.3, вр. с Член 30, параграф 1, б.ж от Регламент (ЕС) № 897/2014 за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) №232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския инструмент за съседство, и въз основа на раздел I, т.1, буква „в“ и т.3 от Заповед № РД-02-14-684/28.06.2023г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, са определени две финансови корекции на „Института по рибни ресурси“ Варна, първата, от които в размер на 25% върху допустимите разходи, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове по Договор № 51-2/24.03.2022г., на стойност 10 500лв. без ДДС с изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД, а втората, по

диференциран метод в размер на 84.00лв. ($10\ 500.00 \times 0.1\% = 10.5\text{лв.}; 10.5\text{лв.} \times 8\text{ дни} = 84\text{лв.}$) върху допустимите разходи, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове по Договор № 51-2/24.03.2022г. на стойност 10 500лв. без ДДС с изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД.

Мотивите за определянето на финансовите корекции са следните:

Извършената проверка от административния орган е с предмет Договор № 51-2/24.03.2022г. на стойност 10 500лв. без ДДС с изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД, като е посочено, че дружеството няма регистрация по ЗДДС. В резултат на проверката административния орган е посочил като констатирани следните нарушения, представляващи потенциална нередност съгласно относимата нормативна уредба:

1. Недостатъчна документална проследимост (одитна пътека) за възлагането на обществената поръчка. Изводът е изведен, съгласно т. II от Изисквания към изпълнителя от Изискванията към офертите и изпълнителя в проведения избор от „Института по рибни ресурси“ Варна в която е посочено: „Изпълнителят трябва да притежава съответната квалификация и опит, за да гарантира качествено изпълнение на възложените му задължения. Кандидатът за изпълнител следва да докаже квалификация и опит като представи заверен списък с не по-малко от 1 изпълнен договор/проект с предмет изработване на видеофилми при използване на различни постпродукционни техники, специални ефекти, анимация, motion graphics анимация и други, с подходящо озвучаване, монтаж, дикторски текст, субтитриране или сходен за последните три години от датата на подаване на офертата“. В т. III Други изисквания от Изискванията към офертите и изпълнителя в проведения избор е посочено, че преди сключване на договор за обществена поръчка, възложителят изисква от участника, определен за изпълнител да представи списък на услугите, които са идентични или сходни с предмета на обществената поръчка, с предмета на обществената поръчка, с посочване на стойностите, датите и получателите на изпълнените услуги, най - много за последните три години, считано от датата на подаване на офертата. Административния орган е констатирал, че този текст е разписан и в поканата за сключване на договор изх.№ 93-21/21.03.2022г.

Административния орган е констатирал от списъка на извършените услуги, представен от избрания за изпълнител, че

последния доказва съответствието с посоченото изискване чрез договор за „Преводачески и мултимедийни услуги“, сключен със Сдружение АДЧ Варна, на стойност 3820лв., с посочена фактура, като приложение. Фактурата не е открита в наличните документи.

Направен е извод, предвид липсата на информация относно предмета на цитирания договор за преводачески и мултимедийни услуги, че не са налице доказателства, от които да се изведе извод за съответствие на избрания изпълнител с условията на проведения избор. Посочено е от административния орган, че в противоречие с чл.2, ал.1, т.2 и т.4 от ЗОП, съответно чл.112, ал.1, т.2 и ал.2, т.2 от ЗОП за изпълнител е избран участник, който не отговаря на минималните изисквания, поставени в документацията за възлагане на обществената поръчка.

Установеното нарушение е квалифицирано от административния орган като нередност по т.16 (недостатъчна документална проследимост /одитна пътека/ за възлагането на обществената поръчка, тъй като изискуемите по ЗОП документи от досието на обществената поръчка не са достатъчни за да се обоснове възлагането на поръчката, което водело до липсата на прозрачност) от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ.

2.Нарушение при изпълнението по договора за услуга. Констатирано е, че съгласно чл.2, ал.1 от сключения договор, изпълнителят е задължен да извърши услугата в сроковете определени в техническата спецификация, но не по-късно от 01.05.2022г. В чл.5 от договора е заложено, че при приключване на изпълнението на договора, изработеното се приема чрез съставяне на финален приемо-предавателен протокол. От съставеният финален протокол е констатирано, че е с дата 09.05.2023г., т.е. е съставен 8 дни след посочената в договора крайна дата за неговото изпълнение. Констатирано е, че в протокола представената изработка (видео филм) е приета, като изработена съгласно изискванията на договора и техническата спецификация, като на изпълнителя е изплатена в цялост договорената по договора сума. Административния орган е посочил, че в данните от представения документ не е констатирано да се съдържа информация дали забавата е по вина на изпълнителя. Констатирано е, че съгласно чл.6 Санкции от договора, при виновно неизпълнение на задълженията

по договора, изпълнителят дължи на възложителя неустойка в размер на 0.1% за всеки просрочен ден, но не повече от 20% от стойността на договора и е направен извод, че цитираната клауза не е била приложена, т.к. като неустойки не са налагани.

Цитирана е от административния орган разпоредбата на Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046, съгласно която всички разходи трябва да бъдат извършвани в съответствие с принципа на добро финансово управление и по-специално с принципите на икономичност, ефикасност и ефективност. Направен е извод, че бенефициерът е направил разходи, които не са били в изпълнение на заложеният бюджет, т.к. като не е санкционирал изпълнителя за допуснатата от последния забава при изпълнението на договора за обществена поръчка. Посочено е от административния орган, че нарушението представлява нередност по т.2 от Приложение № 2 към чл.2, ал.3 от Наредбата за посочване на нередности, вр. с чл.70, ал.1, т.3 (нарушение на принципите за добро финансово управление) от ЗУСЕФСУ. Предвид спецификата на нарушението е прието, че финансовата корекция следва да бъде определена по диференциалния метод (чл.4 от Наредбата), в размер, съобразно заложената в договора клауза за неустойка.

Предложено е докладната записка да се счита за уведомление за съмнение за нередност и да бъде регистриран сигнал за нередност, въз основа на който да бъде инициирано производство по административна проверка за наличието/липсата на нередност по проекта.

В дадения на бенефициера срок, е депозирано възражение, доводите от което са разгледани от Националния орган и е изразено следното становище:

Относно недостатъчната документална проследимост (одитна пътека) за възлагането на обществената поръчка, след възпроизвеждането на констатациите в сигнала, е посочено, че по силата на чл.112, ал.1, т.2 от ЗОП (в относимата редакция - бр.107, 18.12.2017г.) възложителят сключва с определения за изпълнител писмен договор, при условие, че при подписването на договора определения за изпълнител представя документи по чл.58 от ЗОП, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняването от процедурата, както и документи за съответствие с поставените критерии за подбор, включително за третите лица и подизпълнителите, ако има такива. Посочено е, че при спазване на ал.2, т.2 и т.3 на същата разпоредба, възложителят не сключва

договор, когато класираният на първо място участник не изпълни някое условие по ал.1, или не докаже, че не са налице основания за отстраняване от процедурата. Направен е извод от Националния орган, че нормативната уредба предвижда наличието на определени факти, които изпълнителят следва да докаже чрез представяне на документи, издадени от съответните административни органи или частни лица, преди да му бъде възложено изпълнението на услугата. В аспекта на поставените законови изисквания е извършена проверка на представените документи за съответствие конкретно с условието на възложителя - кандидатът да представи заверен списък с не по-малко от 1 изпълнен договор/услуга с предмет изработване на видеофилм, е установено, че за посочената от кандидата изпълнена дейност с предмет „Преводчески и мултимедийни услуги“, не са представени релевантни доказателство от относно същността на изпълнение на конкретната услуга.

Посочено е от административния орган, че мултимедийни услуги е широко понятие и би могло да включва всички или само конкретна част от обхвата на понятието аудио-визуални услуги. Посочено е, че с информация дадена само за предмета на поръчката без описание на дейностите, които са извършени реално от участника, не е възможно установяването на сходство с предмета на конкретната услуга. Поставено е изискване за допълнителна информация по отношение на извършената работа във връзка с предоставянето на преводчески и мултимедийни услуги, за да се установи сходството на посочената дейност с анализирания възлагане, предвид вписаните в документацията детайли - използване на различни постпродукционни техники, специални ефекти, анимация, други с подходящо озвучаване, монтаж, дикторски текст, субтитриране. Административния орган е изложил съображения, че с посочването в документацията на изисквания относно специфични дейности, включени в предмета на услугата, преценката за сходство следва да бъде извършена въз основа на представени от участника конкретни детайли от изпълнението на преводчески и мултимедийни услуги, и е направена констатация, че такива липсват.

Административния орган е посочил, че за доказване на съответствие с изискването, е необходимо детайлно описание на конкретните услуги, извършени по отношение на посочения в списъка предмет. Посочил е, че допълнително следва да бъдат представени документи, конкретно предвид изискването на възложителя - фактура, като доказателство за реално извършената услуга. В този аспект е посочено, че не е ясно защо е избран точно

този участник да изпълни услугата по изработване на видеофилм. Не са констатирани данни относно изискани от възложителя допълнително документи, от които да се установи какво е включено в предмета на фактурата „предоставяне на преводачески и мултимедийни услуги“. Направен е извод, че без установяването на съдържанието на предмета на фактурата и обхвата на понятието „предоставяне на преводачески и мултимедийни услуги“ не може да се приеме, че този участник е имал опит в изпълнението на сходни с предмета на поръчката дейности. Посочено е, че доказателство за сходна дейност би могло да бъде препоръка, приемо-предавателен протокол за извършена услуга, сключен договор, техническа спецификация или друг документ, от който да бъде видно какво включва услугата отбелязана в списъка.

Към депозираното възражение бенефициерът е приложил референция изх.№ 02-11/27.02.2020г. като доказателство за съответствие с изискването за сходен опит в изпълнение на услугата, предмет на проверяваният договор.

Административния орган е посочил, че референцията е следвало да бъде част от списъка със сходни услуги, приложен към документацията по възлагането на обществената поръчка. От съдържанието на референцията е констатирано, че услугата с предмет „Преводачески и мултимедийни продукти“ включва: 1. превод на технически материали от и на английски език; 2. изработка на 2-минутен видео филм с монтаж, озвучаване, дикторски текст, субтитри на български и на английски език; 3. мултимедийна презентация на английски език, съдържаща текстови описания, графични изображения и видео.

Административния орган е констатирал, от представения от изпълнителя списък със сходни услуги, че в него е вписано, че „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД е изпълнило услуга с предмет „Преводачески и мултимедийни продукти“ с възложител Сдружение „Асоциация за изследване и развитие на Черноморското крайбрежие и река Дунав“ (АДЧ), стойност от 3 820лв. и представени резултати от изпълнението на услугата 27.04.2020г. Посочено е, че като приложение към списъка е посочена фактура № 0116/27.04.2020г., но че последната не се съдържа в документацията по възлагането и не е приложена към възражението.

При съвкупният анализ на данните от референцията и описанието на фактурата е констатирано от административния орган, че посочените в референцията дейности са изпълнявани в

периода януари - април 2020г., а референцията е с изх. № от дата 27.02.2020г. Датата на издаване на фактурата е 27.04.2020г., като тази дата е посочена в списъка със сходни услуги. Направен е извод от административния орган, предвид датата на издаване на референцията 27.02.2020г., уговорения период на изпълнение януари - април 2020г. и датата на издаване на фактурата 27.04.2020г., че препоръките в референцията за успешно изпълнение на услугата „Преводачески и мултимедийни продукти“ са дадени преди да бъде изпълнена услугата, т.е. преди да е изработен филма и преди да е ясен крайния резултат от изпълнението, поради което е невъзможно възложителят, издател на референцията на датата на издаването ѝ, да приеме успешно изпълнение на услугата, доколкото на тази дата резултатът от изпълнението ѝ не е бил предаден.

Посочено е от националния орган, че е неприемливо да бъде издадена референция за дейности, чието изпълнение не е приключило, като е поставен и въпрос доколко описаните в референцията дейности са изпълнени, а ако не са, то на какъв етап е било изпълнението им. Посочено е, че по своята същност референцията представлява документ, в който е обективизирана оценка на изпълнението при съобразяването на получените крайни резултати, поради което в нея следва да се съдържа описание не на заложените за изпълнение, а на реално изпълнените дейности, от което е поставено в зависимост установяването на сходство с предмета на възлагането. Посочено е, че изпълнението на посочената във фактурата услуга не може да бъде доказана с представената референция, поради което административния орган е направил извод, че не е доказан изискуемият опит в изпълнението на сходната с предмета на възлагането дейност. За доказване на съответствието с изискването поставено от възложителя е следвало да бъде представен документ, доказващ краен резултат/изпълнена услуга, а не дейности в процес на изпълнение. Предвид изложеното Националния орган не е приел приложената към възражението референция като доказателство за извършената услуга, посочена в списъка на бенефициера като сходна на предмета на разглежданото възлагане.

Административния орган е цитирал разпоредбата на чл.64, ал.1 от ЗОП, съгласно която кандидатите доказват съответствие с техническите и професионални способности чрез представяне на съответните документи. Съгласно ал.1, т.2 на същата разпоредба възложителят доказва съответствие с поставените изисквания с представяне на списък на услугите, които са идентични или сходни с

предмета на обществената поръчка, с посочване на стойностите, датите и получателите, заедно с документите, които доказват извършената услуга. Предвид липсата на пояснение на дейностите включени в предмета на изпълнената услуга, сходна с предмета на обявената за възлагане услуга, и на допълнително представени документи, с които да бъде доказан сходният опит на участника и извършването на услугата е обобщено, че изборът на изпълнител е проведен при липса на прозрачност и на недостатъчна документална проследимост за възлагане на услугата.

Националният орган е приел за неоснователно възражението, че след като възлагането е под праговите стойности за провеждане на процедурата по правилата на ЗОП, то не е приложима уредбата на ЗОП и не могат да бъдат определяни корекции при нарушаването ѝ. Посочено е, че възлагането на изпълнение на дейност/ услуга след провеждане на процедура или директно възлагане на изпълнение се извършва съобразно нормативно установените изисквания, когато такива са налице. Административният орган е констатирал, че в разглежданото възлагане възложителят е посочил изисквания, на които кандидатите следва да отговорят, като например в поканата за сключване на договор е предвидено, възлагането да бъде извършено, след представянето на определени официални документи с издатели съответните административни органи. Националният орган е посочил, че изпълнителят е следвало да отговори на изискванията - условие за сключване на договор, финансиран безвъзмездно, от бюджета на Съюза. В този смисъл е цитирал разпоредбата на чл.6 от Регламент ЕС № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г., съгласно която операциите, получили подкрепа от европейските структурни и инвестиционни фондове, съответстват на приложимото право на Съюза и на националното право, свързано с прилагането му („приложимо право“). С оглед цитираната разпоредба е направен извод, че всяка държава - членка носи отговорност за прилагането на съответното законодателство при разходване на средства във връзка с изпълнението на проекти. Националният орган е посочил, че Държавите - членки носят отговорност за разследването на нередности и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми, арг. от чл.143, параграф 1 от Регламент ЕС № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г.

Изведено е от административния орган, че при възлагането на услугата възложителят не е съобразил основните принципи наДФЕС, а именно - принципите на свободна конкуренция и на

публичност и прозрачност, заложи в чл.2, ал.1, т.2 и т.4 от ЗОП, тъй като е приел, че не е доказано съответствие с изискванията, които възложителят изрично е посочил в поканата за сключване на договора.

При констатираната липса на документи, доказващи реалното изпълнение на услугата, посочена в списъка за отбелязване на изпълнени сходни услуги, Националният орган е приел, че не е доказано съответствие на избрания изпълнител с условията на проведенния избор и, че с действието си бенефициерът е извършил нарушение на чл.2, ал.1, т.2 и т.4 от ЗОП, както и на чл.112, ал.1, т.2 и ал.2, т.2 от ЗОП, тъй като е възложил изпълнението на услугата при липса на достатъчно доказателства, които да обосноват сключването на договора. Установеното нарушение е квалифицирано като нередност по т.16 (недостатъчна документална проследимост (одитна пътека) за възлагането на обществената поръчка, тъй като изискуемите по ЗОП документи от досието на обществената поръчка не са достатъчни, за да се обоснове възлагането на поръчката, което води до липса на прозрачност) от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности.

След като е съобразил съображенията в депозираното от Института по рибни ресурси възражение, че страните по сключения договор имат право да удължат срока за изпълнението на договора, на правно основание ал.3 от раздел II. Срок на изпълнение на договора, съгласно която има възможност за удължаване на срока „...не по-късно от крайния срок за изпълнение на договора за безвъзмездна финансова помощ“, Националният орган е констатирал, че в ал.3 от раздел II. Срок на изпълнение на договора е регламентирано следното: „Удължаването на срока на договора е възможно при наличие на взаимно съгласие между страните и настъпване на обстоятелства, които не могат да бъдат предвидени при сключването на настоящия договор, но не по-късно от крайния срок за изпълнение на договора за безвъзмездна помощ“.

Административният орган е направил извод, че посочената разпоредба от договора изисква страните по него да посочат, предвид удължаването на срока за изпълнение на обществената поръчка, нова дата за приемането на свършената работа. Административният орган е посочил, че изменението на договора следва да е в писмена форма, както предвид отчитането на изпълнението на проекта, така и с оглед клаузите за начисляване на неустойки при неизпълнението на задълженията по договора.

Констатирано е от административния орган, че няма данни страните да са изменили срока на изпълнение на договора, предвид което Националният орган е приел, че крайната дата за изпълнението на обществената поръчка е фиксираната в договора, и е направил извод, че изпълнението е просрочено с 8 дни.

Освен изложеното, Националният орган е констатирал, че към договора за поръчка е приложена Техническа спецификация, в която са изложени обхвата и съдържанието на разработката, предмет на договора, дейностите и сроковете за изпълнение и начина на приемане на изпълнената работа; че срокът за изработка на видеофилма и предаването му за одобрение от възложителя е 15.04.2022г., а срокът за предаване на готовия материал във формат, позволяващ последващо копиране, записване и разпространение както на електронни носители, така и в социалните мрежи и други канали е - не по-късно от 01.05.2022г..

Административния орган е установил, че с Приемо-предавателни протоколи за доставка №№ 1 от 29.03.2022г. и 2 от 25.04.2022г. и двата към Договор № РД 51-2/24.03.2022г. е представена идейна концепция за изработване на видеофилм по проекта съгласно Техническата спецификация и са приети резултатите от подготовка на предварителен вариант на видеофилм с изготвени субтитри на английски език. От датата на изготвяне на втория протокол е констатирано, че изготвянето на предварителния проект на видеофилма е забавено с 10 дни. За приемане на окончателните резултати от работата на изпълнителя е изготвен Приемо-предавателен протокол за доставка от 09.05.2022г. към Договор № РД 51-2/24.03.2022г.. Направен е извод, че предаването на резултата от изпълнението на договора е забавено с 8 дни, изчислено от посочената в договора и в Техническата спецификация крайна дата - 01.05.2022г. Като нормативна основа за направения извод Националният орган е посочил, че договорните отношения са уредени в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), като договорът има силата на закон за сключилите го страни. Цитирал е разпоредбата на чл.84 от ЗЗД, съгласно който когато денят за изпълнението на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му.

Констатирано е от Административния орган, че в случая страните са договори както крайна дата за изпълнението на договора, така и неустойка в размер на 0.1% за всеки просрочен ден, но не повече от 20% от стойността му. Констатирано е от

приложените три броя фактури, че цялата договорена сума е заплатена в срок.

От Националния орган е посочено, че закона регламентира неустойката като форма на договорна отговорност, целта на която е да обезпечи изпълнението на задължението и да обезщети вредите от неизпълнение, без да е нужно те да се доказват - чл.92, ал.1 от ЗЗД. Предвид изложеното е направен извод, че във връзка с разгледаните по -горе клаузи на договора за начисляване на неустойка, поради забава на изпълнение на конкретната услуга, възложителят е в правото си да иска и да получи договореното обезщетение, без да доказва вредите от забавеното изпълнение.

Административния орган е посочил, че неустойката е средство за обезпечаване на изпълнението и за обезщетяване на вредите от неизпълнението, конкретно от неизпълнението в срок, с оглед обстоятелството, че разходите по договора са изплатени с безвъзмездно финансиране с бюджетни средства от Европейските фондове при споделено управление. От това е направен извод, че извършените от бенефициера разходи във връзка с изпълнението на проект, чието финансиране е чрез безвъзмездна финансова помощ, подлежат на отмяна или се намалява размерът на изразходваните средства - допустими разходи по проекта, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, подадени пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на ЕС и българското законодателство. Националният орган е посочил, че бенефициерите (възложителите) при възлагането на проекти са задължени да спазват стриктно приложимото законодателство (правото на ЕС и националното) за осигуряване ефикасното изразходване на получената от ЕС безвъзмездна финансова помощ и, че неправомерното изразходване на средства от бюджета на Съюза води до нарушаване на принципа на добро финансово управление, в който са включени принципите на икономичност, ефективност и ефикасност, регламентирани в Член 4, параграф 8, Член 7 и 8 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета.

Административния орган е посочил, че съгласно Член 4, параграф 8 от Регламента, Комисията и държавите членки следва да спазват принципа за добро финансово управление в съответствие с Член 30 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.

Административния орган е посочил, че в Член 2, т.59 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година е дадена легалната дефиниция на понятието „добро финансово управление“, което „означава изпълнение на бюджета в съответствие с принципите на икономичност, ефикасност и ефективност“ и, че в Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година е разписано, че „Бюджетните кредити се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи: а) принципа на икономичност, според който ресурсите, използвани от съответната институция на Съюза за осъществяване на нейните дейности, се предоставят своевременно, в подходящо количество и качество и на най-добрата цена; б) принципа на ефикасност, който е свързан с най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите; в) принципа на ефективност, който е свързан със степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.“, както и че задължението за спазването на цитираните принципи е закрепено в чл.1, параграф 1.5 от договора за субсидия, в който е посочено, че бенефициерът трябва да изпълни проекта с грижата на добър стопанин, при спазване на принципите за добро финансово управление, публичност и прозрачност, свободна и лоялна конкуренция, в съответствие с най - добрите практики в съответната област.

Административния орган е направил извод, че с предаването на крайния резултат след договорения между страните срок, изпълнителят е получил по-благоприятни условия, т.е. повече време за изпълнение на услугата от реално предвиденото в договора за услуга и, че респ., забавата е довела до изпълнение на услугата при по-благоприятни условия, от тези предвидени в документацията към договора, както и че въпреки това (удължения срок) не са постигнати

по -добри резултати от целените. Направен е извод от административния орган, че действието на бенефициера представлява нарушение в цялост на принципа на доброто финансово управление, тъй като на изпълнителя е заплатена цялата сума по договора, въпреки че е представил резултата от изпълнената услуга след крайния срок по договора.

Посочено е от административния орган, че разходването на средствата по ЕСФУ не е самоцелно, както и че принципите на добро финансово управление поставят пред бенефициерите изискване разходването на тези средства да е свързано освен с постигането на заложените проектни цели, така също и на балансирано съотношение между размера на разходвания ресурс и този на постигнатите резултати и при спазване на договореностите между страните. В случая от националния орган е констатирано неточно изпълнение на договора, предвид представянето на резултата след изтичането на крайния определен срок.

Нарушението е определено като нередност по смисъла на Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година. Съгласно, която разпоредба - „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Административния орган е цитирал и разпоредбата на Член 143, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, съгласно която „Държавите-членки на първо място носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. В случай на системна нередност държавата-членка разширява своите разследвания, за да обхване всички операции, които потенциално могат да бъдат засегнати.“

Посочено е, че от страна на бенефициера е допусната нередност по договора за безвъзмездна финансова помощ, която съгласно чл.70, ал.1, т.3 от ЗУСЕФСУ е основание за налагане на финансова корекция. Предвид чл.72, ал.2 от ЗУСЕФСУ размерът на финансовата корекция е равен на установените финансови

последници от нарушението върху изразходваните средства (допустими разходи). Посочено е, че в чл.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ са регламентирани случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициера, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по [чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ](#), като на основание чл.5, ал.1 от Наредбата, „Размерът на финансовата корекция се определя по пропорционалния метод, когато поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде реално количествено изражение на финансовите последици. В този случай за определянето на финансовата корекция се прилага процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи.“, а на основание чл.3, ал.1 и ал.2 от Наредбата „При определяне размера на финансовите корекции се отчита естеството и сериозността на нарушението, допуснато от бенефициента, и финансовото отражение, което то има или би могло да има върху средствата от ЕСИФ.“ и „Определянето на размера на финансовите корекции се извършва чрез прилагането на диференциален метод, а когато това е невъзможно - чрез пропорционален метод.“ И на основание чл. 4 от Наредбата „Когато се определя финансова корекция чрез прилагане на диференциалния метод, нейният размер трябва да е равен на реално установените финансови последици на нередността върху изразходваните средства - допустими разходи.“

За констатираните нередности по чл.16, б.а от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ е определена финансова корекция в размер на 25% върху стойността на допустимите средства по Договор № 51-2/24.03.2022г., с изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД със стойност 10 500лв.

За констатираното нарушение по Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза е квалифицирано като нередност по т.2 от Приложение № 2 към чл.2, ал.3 от Наредбата за посочване на

нередности. Като е направен извод, че при конкретно установената нередност могат да се установят реално финансовите последици от извършването ѝ е определена самостоятелна финансова корекция по диференциалния метод в размер на 84лв. ($10\,500.00 \times 0.1\% = 10.5\text{лв.}$; $10.5\text{лв.} \times 8 \text{ дни} = 84\text{лв.}$) върху допустимите разходи, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове по Договор № 51-2/24.03.2022г. на стойност 10 500лв. без ДДС с изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД. Посочено е, че разпоредбата на чл.8, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности при всяка констатирана нередност по Приложение №2 към нея да се определя самостоятелна финансова корекция, като де прилага съответния процентен показател за всяка от тях.

Съдът предвид липсата на спор по установените от административния орган факти в административния акт, ги възприема.

4.Приложения:

Към определението да се приложат в заверени за вярност копия:

5.1на оспореният административен акт;

5.2на жалбата срещу него;

5.Съображенията на съда:

Спорът е формиран относно наложените на „Институт по рибни ресурси“ Варна санкции във връзка с възлагането и изпълнението на договор за обществена поръчка с възложител „Институт по рибни ресурси“ Варна и изпълнител „Международен Черноморски Клуб“ ЕООД на стойност 10 500лв. без ДДС.

При разглеждането на делото, съдът констатира, че към спора са приложими разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство; Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности; Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013,

(ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012; Регламент (ЕС) № 1299/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно специални разпоредби за подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие по цел „Европейско териториално сътрудничество“; Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета и Член 41 ХАРТАТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ приети от институциите на Европейския съюз и на следните национални нормативни актове - Закон за обществените поръчки, Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление и Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове.

За да постави първия въпрос, съдът констатира от анализа на нормите на относимите Регламенти, приети от институциите на ЕС, че в приложимия към спора съюзен нормативен акт, а именно - Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство се съдържат сходни по съдържание, но не идентични разпоредби относно „Обществените поръчки“ (така в съображение 12 и Раздел 1 „Обществени поръчки“ от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014) с тези приети в националното законодателство в Закон за обществените поръчки за транспонирането на следните директиви: 1. [Директива 2014/24/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на [Директива 2004/18/ЕО](#) (ОВ, L 94/65 от 28 март 2014 г.); 2. [Директива 2014/25/ЕС](#) на Европейския

парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на [Директива 2004/17/ЕО](#) (ОВ, L 94/375 от 28 март 2014 г.); 3. [Директива 2009/81/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на [директиви 2004/17/ЕО](#) и [2004/18/ЕО](#) (ОВ, L 216/76 от 20 август 2009 г.); 4. [Директива 2007/66/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на [директиви 89/665/ЕИО](#) и [92/13/ЕИО](#) на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ, L 335/31 от 20 декември 2007 г.); 5. [Директива 89/665/ЕИО](#) на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство; 6. [Директива 92/13/ЕИО](#) на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор; 7. (Нова - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) [Директива 2009/33/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ L 120/5 от 15 май 2009 г.); 8. (Нова - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) [Директива 2014/55/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133/1 от 6 май 2014 г.); 9. (Нова - ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.) [Директива \(ЕС\) 2019/1161](#) на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на [Директива 2009/33/ЕО](#) за насърчаването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ, L 188/116 от 12 юли 2019 г.), поради което постави въпроса:

Коя е релевантната нормативна уредба за решаването на спор свързан с възлагането на обществена поръчка по изпълнението на проект с рег.№ BSB 1029 „Насърчаване на технологичните иновации в мониторинга и моделирането на околната среда за оценка на рибни и нерибни ресурси“ с акроним TIMMOD, финансиран по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-

2020 - тази в регламентирана в Раздел 1 „Обществени поръчки“; от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство или уредената на национално ниво при транспонирането на Директивите, приети от институциите на ЕС в Закона за обществените поръчки?

За да постави втория въпрос съдът, съобрази, че в Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, посочен от административния орган в оспореният административен акт се съдържа следното легално определение на „нередност“ - „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.“, както и че в Член 2, б. „м“ от приложимия към Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020 Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година, който е и относимият към изпълнението на конкретния договор регламент, също е дадена легална дефиниция на понятието „нередности“, съгласно която

„нередности“ означава всяко нарушение на споразумение за финансиране, договор или приложимо право, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в изпълнението на програмата, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза“.

Двете дефиниции в превода им на български език са сходни, но не са еднакви, което поставя два проблема. Първият е, коя от двете дефиниции е приложимата към фактите установени от административния орган и конкретно относно изпълнението на договор по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020 и вторият е, за тълкуването на понятието „нарушение на националното право“, конкретно какъв е

обхвата на последното и представлява ли нарушение на националното право изпълнението със забавяне от 8 дни на доставянето на услугата по договора за „Изработване на видеофилм по проект TIMMOD“ при условие, че след доставката от изпълнителя на бенефициера, последният я е предал на водещият партньор в Република Румъния и изработеният продукт - видеофилм се ползва от програмата (такива са твърденията на жалбоподателя и те не са оспорени от националния орган), т.е. представлява ли закъснението на изпълнението на договореното между бенефициера и изпълнителя такова нарушение, което може да се квалифицира съгласно Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година като нарушение на националното право и в този аспект разхода направен за заплащането по договора от бенефициера на изпълнителя, без да е направена удържа в размер на 84лв. ($10\ 500\text{лв.} \times 0.1\% = 10.5\text{лв.}$ на ден $\times 8$ дни = 84лв.) от бенефициера на платената към изпълнителя сума представлява ли неправомерен разход в бюджета на Съюза?

За да постави третият въпрос, съдът съобрази правилото на Член 41, параграф 2, б. „в“ от ХОПЕС, съгласно което всеки има „Право на добра администрация“, представляващо правото засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок и включващо по-специално задължението на администрацията да мотивира своите решения.

В светлината на поставените изисквания към администрацията за мотивиране на нейните актове, от съдържанието на мотивите на оспорения административен акт се установява: 1. че националният орган е констатирал нередност допуснатата от бенефициера, като е посочил само нарушената норма от Съюзното право - Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година, но без да са изложени факти и изводи в какво конкретно се изразява нарушението на тази норма и как с нарушението е засегнат всеки от посочените в нормата принципи - икономичност, ефикасност и ефективност и как тяхното засягане се отразява като вреда на бюджета на Съюза; 2. че националният орган не е изложил съображения защо изследва съставомерните елементи на нередност по легалната дефиниция на това понятие съгласно Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, а не съгласно приложимия Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година и 3. че националният орган не е изложил конкретни съображения относно приетият в

проценти размер на санкцията - 25% от сумата на договора. Посочените установявания налагат въпрос за допустимостта на практиката на излагането на мотиви от националния орган, като разглежданите в основното производство, в аспекта на задължението на администрацията да мотивира своите решения като елемент от правото на добра администрация.

За да постави четвъртия въпрос, съдът съобрази, че компетентността на институциите на Европейския съюз и на държавите членки да приемат разпоредби със санкционен характер, следва да произтича от нормативен акт, поради което направи анализ на относимата нормативна уредба на ниво - право на Европейския съюз и констатира, че Член 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности предвижда: 1. че административните проверки, мерки и санкции се въвеждат дотолкова, доколкото са необходими за осигуряването на правилното прилагане на правото на Общността; 2. че не може да се налага административна санкция, освен ако тя не е предвидена предварително в акт на Общността; 3. че правото на Общността определя характера и обхвата на административните мерки и санкции, които са необходими за правилното прилагане на въпросните правила, като се отчита видът и тежестта на нередността, предоставената или получената облага и степента на отговорност и 4. че при условията на приложимото право на Общността, процедурите за извършването на проверките на Общността, мерките и санкциите се уреждат от правото на държавите-членки, както и, 5. че в Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство; Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство не се съдържат правила относно делегирането на държавите - членки на правото да определят размера на санкциите, които се налагат на бенефициерите при допуснати от последните нередности и 6. в Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012

не се съдържат конкретни разпоредби относно делегиране на компетентност на държавите - членки да установяват размер на санкциите за констатирани нередности при изпълнението на проектите по програми по Европейския инструмент за съседство.

Липсата на делегиране на правомощия на държавите членки в Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство; Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година и в Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, да определят санкциите, които следва да се налагат при констатирани нередности при изпълнението на проекти финансирани по посочените регламенти, както и липсата в същите регламенти на разпоредби в, които да са установени характера и обхвата на административните мерки и санкции, които са необходими за правилното прилагане на въпросните правила, като се отчита видът и тежестта на нередността, налага съмнение относно правомощието на държавата да определи размер на санкцията в националното си законодателство, т.е. в Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, за допуснатите нередности от бенефициера при изпълнението на договора по програмите финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство.

Съдът констатира, че в Член 31, параграф 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година се съдържа следната норма „Участващите държави предотвратяват, откриват и поправят нередности, включително измами, и събират недължимо платени суми заедно с всички лихви съгласно Член 74 на своята територия.“ и, че в Член 74 от същия Регламент са уредени правилата относно „Финансовите отговорности и събиране“.

За да се прецени компетентността на държавата членка да разшири приложното поле на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове и да налага санкции към констатираните нередности по проектите по

програми по Европейския инструмент за съседство, следва да бъде направено тълкуване на разпоредбата на Член 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година в следните аспекти - 1. Как следва да се тълкува забраната регламентирана в Член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година, съгласно която „Не може да се налага административна санкция, освен ако тя не е предвидена предварително в акт на Общността“ и във връзката ѝ с нормата на Член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година, следва ли, за да бъде регламентирана на национално ниво административната санкция, характера и обхвата ѝ, както и видът и тежестта на нередността, за която се прилага, да са определени отнапред в правото на Европейския съюз?; 2. Поставено ли е изискване към държавите - членки при регламентирането на мерките и санкциите в националното им право да съобразят, респ. посочат акта на Общността, в който същите са предвидени?

Също е необходимо да бъде отговорено на въпроса: Следва ли нормите на Член 31, параграф 3 вр. Член 74 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година да се тълкуват като съдържащи делегиране на компетентност на държавите - членки за приемането на разпоредби относно размера на санкциите, които могат да бъдат налагани на бенефициерите по проектите по програми по Европейския инструмент за съседство.

За да постави петия въпрос, съдът съобрази дадените от СЕС тълкувания в решение от 22 март 2017 г., Euro-Team и Spirl-Gp, C497/15 и C498/15, EU:C:2017:229, т. 42 съгласно което строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, включително и като гарантират реално възпиращ ефект, като същевременно съблюдават общия принцип на пропорционалност и в решение от 4 октомври 2018 г., Link Logistik N&N, C384/17, EU:C:2018:810, т. 45, съгласно което посоченият принцип изисква не само наложеното наказание да съответства на тежестта на нарушението, но и при определянето на наказанието и на размера на глобата или имуществената санкция да се отчитат конкретните обстоятелства по случая и прецени от една страна - размера на отпуснатите на бенефициера средства по договора му по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020 и от друга страна - размера на наложените санкции, както и обстоятелството, че административния орган не твърди, че договорът за обществената поръчка с възложител-жалбоподателя

не е изпълнен, нито че договореното не е предадено на водещия партньор, нито че водещият партньор е направил възражение за некачествено изпълнение или за извършено след посочените срокове в програмата изпълнение, както и, че санкциите са наложени от националния орган на тълкуване на договора между бенефициера и изпълнителя и на националното законодателство без да е направен анализ на пропорционалността на санкциите в светлината на разпоредбата на Член 63, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година, съгласно който „Държавите членки налагат на получателите ефективни, възпиращи и пропорционални санкции съгласно предвиденото в специалните секторни правила или в специалните разпоредби на националното право.“. Посоченото поражда съмнение относно пропорционалността на наложените санкции, при отчитането и на липсата на мотиви относно приетият процент (25%) върху стойността на обществената поръчка, а не напр. по малък размер - 10, 5 или 2 на сто, при условие, че тези проценти са предвидени в Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, в случаите когато естеството и тежестта на индивидуалното или системното нарушение не оправдава определяне на по-висок размер.

Съдът предвид фактите по разглеждания в настоящото производство спор, нормативната уредба на ЕС и националната такава и при изпълнение на задължението му да приложи правото на ЕС и да даде съответстващо на правото на ЕС тълкуване на приложимите вътрешноправни норми и на основание чл.267 ДФЕС,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението за даване ход по същество на спора, държано в открито съдебно заседание на 29.05.2024г.

СПИРА производството по адм.д. 2236 по описа на Административен съд Варна за 2023г.

ОТПРАВЯ до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

1. Допустима ли е, предвид съображение 12 и Раздел 1 „Обществени поръчки“; от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство, практика на националния орган, като разглежданата в главното производство, при която в хода на проверката са поставени изисквания към бенефициера за представянето на доказателства за възможността на изпълнителя да изпълни обществената поръчка, съгласно националното законодателство, конкретно чл. 121 от ЗОП, а не са приложени от националния орган правилата за обществените поръчки разписани в посочения регламент?

2. Допустима ли е практика на националния орган, като разглежданата в настоящото производство, при която при наличието на легална дефиниция за „нередност“ в Член 2, б. „м“ от приложимия към Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество по Европейския инструмент за съседство „Черноморски басейн“ 2014-2020 Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година за определяне на специални разпоредби за изпълнението на програми за трансгранично сътрудничество, финансирани по Регламент (ЕС) № 232/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски инструмент за съседство, която е и посочената разпоредба дефинираща „нередност“ в договора сключен между договарящия орган и партньора, националния орган да изследва наличието на „нередност“ по договора за обществена поръчка с възложител жалбоподателя, сключен за изпълнението на договора между управляващият орган и бенефициера (възложителя), като съобразява легалната дефиниция на правния институт „нередност“ дадена в Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (консолидирана версия), а не на елементите на правния институт „нередност“ предвидени в Член 2, б. „м“ от

Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година?

При условие, че отговора на поставения въпрос е, че такава практика е допустима, то тогава - как следва да се тълкува понятието „нередност“ съгласно Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година и конкретно следва ли да се разглежда като нарушение на националното право изпълнението със забавяне от 8 дни на доставянето на услугата по договора за „Изработване на видеофилм по проект TIMMOD“ при условие, че след доставката от изпълнителя на бенефициера, последният я е предал на водещият партньор в Република Румъния и изработеният продукт - видеофилм се ползва от програмата. Т.е. представлява ли закъснението на изпълнението на договореното между бенефициера и изпълнителя такова нарушение, което може да се квалифицира съгласно Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година като нарушение на националното право и в този аспект - разхода направен за заплащането по договора от бенефициера на изпълнителя, без да е направена удържака в размер на 84лв. ($10\ 500\text{лв.} \times 0.1\% = 10.5\text{лв. на ден} \times 8\text{ дни} = 84\text{лв.}$) от бенефициера на платената към изпълнителя сума представлява ли неправомерен разход в бюджета на Съюза?

3. Допустима ли е предвид Член 41 от ХОПЕС практика на националния орган, като разглежданата в настоящото производство, при която в мотивите на Решението, с което се налагат санкции за допуснатата от бенефициера нередност е: 1. посочена само нарушената норма от Съюзното право - Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година, но не и в какво конкретно се изразява нарушението на тази норма и как с нарушението е засегнат всеки от посочените в нормата принципи - икономичност, ефикасност и ефективност и как тяхното засягане се отразява като вреда на бюджета на Съюза; 2. не са изложени съображения от националния орган защо изследва съставомерните елементи на нередност по легалната дефиниция на това понятие съгласно Член 2, т.36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, а не съгласно Член 2, б. „м“ от приложимия Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година и 3. Националния орган не е изложил конкретни съображения относно приетият в проценти размер на санкцията - 25% от сумата на договора?

4. Предвид разпоредбите на Член 2, параграф 2 и параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година, следва ли, за да бъде регламентирана на национално ниво административната санкция, характера и обхвата ѝ, както и видът и тежестта на нередността, за която се прилага, да са определени отнапред в правото на Европейския съюз и поставено ли е изискване към държавите - членки при регламентирането на мерките и санкциите в националното им право да съобразят, респ. посочат акта на Общността, в който същите са предвидени. Следва ли нормите на Член 31, параграф 3 вр. Член 74 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 897/2014 на Комисията от 18 август 2014 година да се тълкуват като делегиране на компетентност на държавите - членки за приемането на разпоредби относно размера на санкциите, които могат да бъдат налагани на бенефициерите по проектите по програми по Европейския инструмент за съседство.

5. Допустим ли е предвид разпоредбата на Член 63, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година, съгласно която „Държавите членки налагат на получателите ефективни, възпиращи и пропорционални санкции съгласно предвиденото в специалните секторни правила или в специалните разпоредби на националното право.“, размер на санкциите, като разглежданите в главното производство, а именно - санкция в размер на 84лв. (за не направена удържа в същия размер, за забавено с 8 дни изпълнение, от сумата която бенефициерът е заплатил на изпълнителя на доставката) и санкция в размер на 25% върху 10 500.00лв. т.е. върху стойността на допустимите средства по договора между бенефициера и изпълнителя (за нарушаване на принципите за добро финансово управление в съответствие с изискванията на Член 33, чл.36, параграф 1 и Член 61 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година)?

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: